

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 08.06.1993, sp. zn. 10 Cmo 254/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:10.CMO.254.1993.1

Číslo: 43/1994

Právní věta: Ustanovení § 27 odst.2 o.s.ř. neodpovídá výrok usnesení soudu ve znění soud nepřipouští zastoupení účastníka řízení. Ve výroku usnesení musí být uvedeno, jaké zastoupení se nepřipouští a také z kterého ustanovení právního předpisu se dovozuje závěr, že zástupce není způsobilý k řádnému zastupování.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 08.06.1993

Spisová značka: 10 Cmo 254/93

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastoupení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 27 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 43

Ustanovení § 27 odst. 2 o. s. ř. neodpovídá výrok usnesení soudu ve znění „soud nepřipouští zastoupení účastníka řízení“. Ve výroku usnesení musí být uvedeno, jaké zastoupení se nepřipouští a také z kterého ustanovení právního předpisu se dovozuje závěr, že zástupce není způsobilý k řádnému zastupování.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze z 8. 6. 1993, [10 Cmo 254/93](#))

Žalující akciová společnost působící ve Slovenské republice se žalobou domáhala na žalovaném státním podniku zaplacení 58 645 Kč jako poplatku z prodlení za opožděnou úhradu 10 faktur, vyúčtovaného 29. 10. 1991, a náhrady nákladů řízení v částce 1194 Kč za soudní poplatek a 1840 Kč za náklady právního zastoupení.

V průběhu řízení byla zčásti vzata zpět žaloba do částky 21750 Kč a Krajský soud v Hradci Králové usnesením rozhodl o zastavení řízení ohledně této částky a o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 622 Kč.

Dalším usnesením pak Krajský soud v Hradci Králové rozhodl, že nepřipouští v tomto řízení právní

zastoupení žalující akciové společnosti. V odůvodnění uvedl, že komerční právník vykonávající činnost jen podle zákona Slovenské národní rady č. 129/1991 Sb., není osobou způsobilou být zástupcem účastníka v tomto řízení.

Proti tomuto usnesení podala žalující akciová společnost odvolání, v němž uvedla, že má za to, že komerční právník, zapsaný v seznamu komerčních právníků Slovenské republiky, splňuje podmínky i pro zastupování před soudy České republiky, stanovené zákonem č. 209/1990 Sb., platným v České republice. Navrhla proto zrušení uvedeného usnesení.

Vrchní soud v Praze svým usnesením zrušil usnesení Krajského soudu v Hradci Králové a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadené usnesení podle ustanovení § 212 o. s. ř. a dospěl k závěrům o nutnosti zrušit toto usnesení.

Rozhodnutí soudu prvního stupně o nepřipuštění zastoupení (vůbec) žalobce v občanském soudním řízení nemá oporu v ustanoveních občanského soudního řádu, zákona č. 99/1963 Sb. (ve znění se změnami a doplňky vyhlášeném pod č. 240/1993 Sb.), ani v ustanoveních jiného právního předpisu /1/.

Postačí tu poukázat na to, že soud prvního stupně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že nepřipouští zastoupení akciové společnosti působící ve Slovenské republice komerčním právníkem, vykonávajícím činnost podle zákona č. 129/1991 Sb., o komerčních právnících, platném ve Slovenské republice, avšak ani toto zdůvodnění neodpovídá výroku usnesení, které znělo tak, že se „nepřipouští právní zastoupení žalobce“. Vzhledem k tomu je odůvodnění rozhodnutí nesrozumitelné, je v rozporu s výrokem usnesení a tedy nepřezkoumatelné.

Proto odvolací soud podle ustanovení § 221 odst. 1 písm. c) a odst. 2 o. s. ř. rozhodl o zrušení usnesení soudu prvního stupně.

1) Srov. k tomu § 24 o. s. ř., § 27 odst. 2 o. s. ř., ohledně advokátů srov. § 15 odst. 1 a 2 zákona č. 128/1990 Sb. a ohledně komerčních právníků srov. § 3 zákona č. 209/1990 Sb.